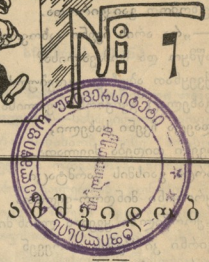

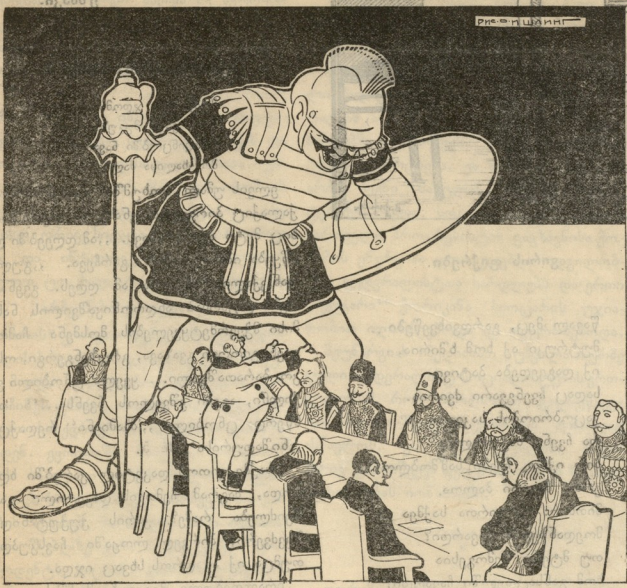
361

იუმორის გული უტრნალი

აშადაძის აბორაჟი

ს ა მ შ ი დ ა ბ ო .

ქმოკრებენ დიპლომატები
 ამაზე ჭკონდათ ცილობა:
 « რუკით ვასწავრება სჯობია
 თუ ხარბახანის ჭრილობა;
 რა გვარათ არგებს საქმეს
 უმბარის ვასროლილობა,
 რამ მცირე ასლდეს ხარბალი,
 სრულად არ გვიქნას წიბილობა
 თავს არ შევსოს, ფეხებს ვი
 დამართოს მოტყენილობა ».

ომისა დმერისა ენას
 ეს სოთხუნჯო ურილობა,
 და უკსოვა იბთეან
 ესოდენ დაბრუჯილობა
 უკვირდა, რადგან სულუველას
 დიდი აქეს გამოცდილობა...

ბამ რას ვოეხბობს ჭაბვის
დიპლომატთ შეკრებილობა?

ჭაბვის კონფერენცია

ქართველი ვირის ჰასრები

ერთი ქართველი ჩოჩორი, კრემლ მორეული თვალზედა, „ნიშალურს“ შიგან მოსთქვამდა ქართველთა ბელ-იბაღუნდა. გულს კემზანი უკლავდა ღრმა ფიქრით განაბრავდა, და მზადსათნ მგლომარე ებამებოდას კაცებსა. ხშირათ წერავდის წერილებს „რიშ-ბაბას“ ფსევდონიმითა და დანაგრული ცხოველი გულს იოხებდის იმითა. კრემლი დარდს ადნობს კაცისას!.. ის კი უტყრემლოთ სტიროდა... დღევანდელ მათსა ყოფას უზომით გაიკვიროდა. — „რა არის ჩენი ცხოვრება, აშუკო და მომავლისა? ქვეყნათა აბუნად აგდებულს გახელოც გვიჭირს თვალის! დაეცა ჩენი სახელი, ჩენი დიდება ძველათა... არცა გაისმის წარმტაკი ყროყინი მინდორ-ველათა. „ქორწილში ყველა ღვინშია“ ვირნი კი შეშას ათრევენ ჭირიკ არ მოგპოვებათ, ღამეებს ცას ქვემ ათევენ. და ყველა ამის სანაცვლოთ სახურ გვეძლევა ჯილღოთა, წამების ჯვარი ეგეთი გეთიხარ როდემდის ვზიღოთა?!“

აქ შეისვენა დიდ ყურამ აზრისა მოსაკრეველოთ, ძველი „ქართველი“ ბრძანდება ბაასობს „ღინჯათ“, ნელ-ნელათ. ხან ასწევს ყურთა ბიბილოს, ხან ძირს დაუშვებს კელოთა, ხან მწორთ ჩიქეთინებს ხან გაიკინებს ძალოთა.

— „არ ვიცი თ ყადრი თათისა გვათრევენ ზახულ ზამიარსა ერთგვართა ვემსახურებით: რუსსა, სომეხს და თათარსა. სახელარს ზედან მგლომარე ვიღოდა ნახარველი ერუსალიმის ქალაქად სიკეთე დაუღველო. ჩოჩორი უკან მისდევდის ვირსა ჰაკს გასაკვირდა... ჩვენ კი, ქართველი ვირები, ვინ დავგაფსა ჩირადა!!!

„ზოგი მშრომელი მუშაობს“ მღაბლო, მომთმენიანი, და სასაცილოდ ვარდება ბელ-უკულმართი დღიანი. წუნს ვულეებთ მისთა საქმეთა გავცეცხვით მისსა ამაგსა ურცხვად გავთვლავთ ფერხითა მისსა ნაწევას და ნადგას. რაოდენ ტუტუცს ნახავლით ამა კურთხეულ მხარესა მაგრამ წაიღენ რუსეთად ვალოდენ ვაიხარესა.

ვირის ფიქრები.

წავალ მეც, ვარღვიხევეუბი... მუტრუკი აქ ხომ ხშირია, იქ დაგვედება პატივი სადაღ ჩენგვარი ძვირია. ვაკობრიობის საკითხი რა ჩენი სავალალოა? პირი იქით, ჩენი სამშობლო ერთი მაგარი პალოა. მითხარ: რა ვართა საქმეა მოედანზედან ნავარდი? თუ მტერი შემოგვისა ხომ განასაღდელში ჩავარდი? მაგრამ თუ პალო მოვლოჯეთ ხუთი ჩვენ მოგვხდეს, ერთი სხვას ჩენც ვერც, მედიღურები

ველილობთ მიავარობის გაკიცხვას. თუმც არ შეგვეყვება ამისი არც ხერხი, არცა ძალონი, მოგვლენ და ტყავი ვავაძირეს არ შეგვგარჩინეს ბალონი. გურია ვავგინადგურეს, ქართლიც აღმოფხვრეს ძირიან, მითხარ რუსეთის გულისთვის ქართველნი რათა სტირინან?.. ამა ვირისა მოთხრობამ გონება ვამიფხიწელა, ესთქვი: თუ მოუხდეს დიდყურას ერთი მაგარი მიზნული. რომ სასაცილოთ არ ჰქონდეს ის, რაც აღონებს ყველასა, მაგრამ ამ რეპრესიებით საქმეს ვერ მიეცემთ შევლასა. ეს რაც ჩოჩორმა გვიამბო მისი აზრი და გონია ხოლო რწმენისთვის ძალომა არ არის მოსაწონია. „ნიშალურელი“ მწერლებიც ამ სურნელებით ხიროლავენ: დღევანდელ მოძრაობასაც ვირის არწინათ ზომევენ.

ეშაპი.

შეშაპის მოგზაურობა.

მომწიყნა ჯღობა თვლისში და შევექმე მუჯულხუღა პრაფინციებში ნავარდი მომხალისა ძალხუდა.

ელვის უბოდ სოხუმში ვახვლით. ეს ქილაქიც პირველით ვნახე და ასეთი ხალხიც მეთი არ მინახეს. „ამ დღებში დანიწყება იმათი საქმის გარჩევა. „გულის ფანცქალით“ ველით ამ დღეს. გვენატრება ლურასამ ანდრონიკაშვილის ნახავ მისი მჭერმეტყველების მოსმენა ჩამოვლენ გიორგი ვავაზა, გრუზენგერგი, ოსიკო ბარათაშვილი... ყველა ცნობილი ვე: ქილნი, აგები ვეშელოს ჩენსა...“ ასე სწურდა ცნობილი „შმაიანი“ რედაქცია „ნიშალურისა“ № 5.

საქმე ვითომ დაკეტილ კარებში ხდე-ბოდა, მაგრამ ჩემთვის დაკეტილი განა შეიძლება რამე? კარის ქუქუტ-ნიდან შეეძვერი, პირველ ლოფაში ჩასეკული, თუქცა იქ ამ დროს სხეცა იჯდა.

ბრალდებულო შევეითხა მოწიყნა: ბ-ნო მოწამე, ხომ ვახსოვო ან ვავი-გონით თქვენ, რომ მე მიტინგებზე არ მალაპარაკებდენ და ჯაშუშს მესობდენ?

— როგორ არა, მახსოვს ბ-ნო; ერთხელ მახლოვდებოდი ტყეში მითინგი იყო რაოცა თქვენი განიზრახვით ლაბარაკი, ხალხმა იგრიალა: „შორს ჩვენგან მოლაღობე, ჯაშუშო! სკუთარის ყურებით გაგვიგონე ყოველივე ეს.“

— ამა ისიც გვიბრძანეთ ბ-ნო მოწამე, რა რწმენის ეკისა ეს ბრალდებულები?

— რა რწმენის? რა რწმენის უნდა იყოს? ვინ გაიგება ბ-ნო მაგის რწმენა, ეს ერთი მატარაკეცა ვინმე ვახლავთ რომელიც ყველას მიეკვრება ცნობილ ხოზისკავით. დიახ, ეს შეუცდომაა ბ-ნო! მე დანამდვილებით ვიცი, რომ ამ დამიანს არავითარ რწმენა არა აქვს, რომ ის უბრალო მატარაკეცაა.

ბრალდებული ისმენდა და ხარობდა.

* *

მეც ძლიერ ნასიამოვნები ქუთაისისაკენ გამოფერინდი, რადგან არჩევნების ნახეც მიხდოდა და დავგვიანეს ვშიშობდი. ამა რა ვიკადრი, თუ თავმჯდომარე, დავითი, საქეფოთ იყო წასული და სოფლებიდან ჩამოსული ხალხს აქ აყურყურებდა? მართალია მოსვლა ადრე დამიზინა, მაგრამ ქუთაისი მაინც საინტერესო ქალაქია და დრო შემძლია სარგებლიანათ მოვიხმარო.

ერთი მატარაკი ინტელიგენტი თავგამოდებით ავირებდა ყველა პარტიებს და ვასილიკარი მრავალ-სიტყვიანობით უმტკიცებდა ერთნახევარ მსმენელს, რომ ის თითოეულს სკეტიტი და ეკლემტიკია. ასე თუ ისე, ორივე სიტყვა ტკით დაბოლოვდება და ინტელიგენტიც საბოლოოდ მხოლოდ ცოცხალ ტაკ წარმოადგენდა. არჩევნები გავდებოდა!!!

„ისარის“ კორესპონდენტი ძლიერ შეეუხებულის სახით მიამიჯებდა ბუღეარის ქუჩაზე. მაღლა საუბელურობთ კადეტებმა ვერ გამოიჩინეს უნარი, თორემ სოც.-ფედერალისტთა საბუნდორობით ადვილად ვიმპარჯებდნენ. ევროპაში ნაყოფი კორესპონდენტს საოკარი გამჭრიახული დასვენება გამოჰყავს სოც. დემოკრ. ამრჩეველთა დაკლებების შესახებ. მართალია სამი იენისის კანონი შუბლზე ეკრა პატივცემულ კორესპონდენტს, სიცხის გამოსახილვებლათ, მაგრამ ყველა შუბლზე ერთნაირ გავლენას ვერ ახდენს სამი იენისის აქტი.

სამი დღეა აქა ვარ და უკვე სამსი ჭორი დაუყრიათ ჩემ ნესახებ. ისევე „სასა“ არა სჯობს, გაცლა სჯობს.

* *

მაგრამ რაღა ქუთაისი და რაღა ოზურგეთი. სამშობლო ქალაქში, ყველა მტრული თვლით მიყურებს! დემერია ჩემი ვის რა დავუშვებ? ბაზარში ლაბარაკის, „ქალაქის თავთ ჩვენი არჩეული არა არის, და ახლა „ვიბორ“ მსკათ“ თუ ვაიყენებთ ხომ საბოლოოდ მოგვეჭრა თავიო? სულ ტყუილია! ოზურგეთი კიდევ მეტ სირცხვილს გაუძღვება!

ახალგაზრდათა კონცენტრაცია ვასილიკარია. მუდამ დღე მოეზიდებიან გურიის სოფლებიდან ახალგაზრდა ყმაწვილებს ოზურგეთის სატუსილოსაკენ. გამახსენდა „ნიშადურელი“ ვირის ფიქრები! მართალია რას იბრძვის ეს გურული ხალხი „რუსეთის კონსტიტუციისათვის“? ეს რასაკვირველია ალღახმა უწყის, მაგრამ ესეც საკითხია: რათ იბრძვის ამდენი „ქართული ვირი“? რუსეთის თვითმპყრობლობისათვის?.

* *

გულიამ ერთი იცის: მიხვალ იქ თუ არა მაშინვე პოლიტიკაზე მოეწყობა შენი ნერვები, გონება და ენა.

ფოთში ვგერა არაა. შავი ზღვის ქართული ქალაქი დღეს აუწერელ სიხარულშია, რადგან არჩევნებში ქართველმა პროგრესისტებმა გაიმარჯვეს. სოციალ-დემოკრატების დამარცხება, ეს ხუმრობა საქმე არ არის ჩვენი მამულის ბურჯებისათვის. ტუბილი იმედი, სოციალისტის ნაცვლათ ქართველი პროგრესისტის გაგზავნის ქორიგს ენერჯიას უორკეცებდა ადგილობრივ ფედერალისტთა სარდლებს და ერთი „მედღარი“ ქორიკანა საოკარის უჯიანობით იღანდებოდა და იფურთხებოდა.

მეუნარგვის იმედინათ აუჩილა თურმე გული ფედერალისტ-სოციალისტების ერთგულობაზე, რომ საბოლოოდ ვაღაწეწეტი თავის შვილებს ქართული ღაზრკარისაწვდომს. ის ვაღაწეწეტილება თავის მზრივ გამიჭრევეს ფედერალისტთა ზედმეტ ყურადღებას იონასადმი.

* *

თორემ უყურადღებობა რომ საქმეს აბრკოლებს, ეს ნათლათ ეტყობა იმერეთის ყველა სამკითხველოებს. წიგნები თუ კი იყო სდამე ყველგან თავგებმა ვაიყურეთეს ბლედები და რაც თავგებს ვადარია,

იმას სოფლის სასამართლოებში ხმარობენ საქორიებისამებრ. აკეთში, ჯიხიაში, ყვირილაში, სურამში და ერთი სიტყვით სადაც გნებავთ, ყველგან ასეა სამკითხველოს საქმეები.

* *

ანკი როგორ უნდა იხიროს სამკითხველომ, როდესაც იმერული პოლიცია, მეტის მეტი ერთგულებით გამსქვალული ვაზუბების ვაიყიდვასაც კი უკრძალობს ხალხს? მაგრამ მწერლობის შესახებ შემდგვისათვის.

ეშმაკი.

სიზმრის ახსნა.

პამპულა ნახო აღჭურვილი თოფითა და ზინზილითა—სასაცილოა: ყოველთა ეჟმთა შინა სანახაობა ესე მოასწავებს სარცხველისა ორგანოსა „ნიშადურისა“ რედექტორსა ვალერიან გუნიად წოდებულსა, ოდეს ჩაუქი იგი უძღვევლითათითთა თვისთა მოსწედიან ჩახხხსა სატაკუნასა, შესაბურსათ „შინაურთა მტერთა“ ჩვენთა.

კიბო ნახო უტუშავალი—ავია: ეჟმთა რომელსა სანახაობა ესე ნიშნავს ახალგაზრდა ქართველთა დრამატურგთა, ოდეს ისინი შეიქმოდან ნაწარმოებთა გონების თვისისასა.

ეჟმთა მეორესა სიზმარი იგივე ახდების კეთილად და ნიშნავს წყალთა დავარდნას წისქვილისა ჯვლად რეაქციისასა. ხოლო სხვათა ყოველთა ეჟმთა შინა სანახაობა ზემორე მოასწავებს ქართველისა სცენისა წინმსვლელობას.

სტამბიკი იხილო უძღვები უკუნიით უკუნისამდე—უბრალოა: ეჟმთა პირველსა სიზმარი ესე ნიშნავს თეატრსა ქართველთა თავად-აზნაურთასა ნანგრევთა ქმნილისა და კვლად აღსაშენებელსა. ეჟმთა მეორესა და უკანასკნელსა სანახაობა ამა სიზმრისა და მისთა თანამგავრთა მოასწავებს საზნაურთა გიმნაზიას, რომლისა დასასრულსა ამა აქვს დასასრულ.

ხაიაზუხა ნახო ფუნესა მოგუნდავე—უბრალოა: ყოველთა ეჟმთა და ვარემობათა ყოველთა შინა სანახაობა ესე მოასწავებს რედექტორსა „თფილისკი ლისტაკი“—სასა. მარადის ქანქართა ზედან მოაზრესა.

ჩიორი ნახო სამშობლოდან ნახე-

წი სძებრად პატივისა—უბრალოა: სიზმრისა ამისა ხილვა ყოველთა ეჟმთა შინა მასწავლებელს უებარსა მწერალსა „წინაშეღერასასა“ „რომშიაბად“ წოდებულსა როლოსა შიგან ვირასასა მგდომარესა.

(ღვესმუქლათვის).

ტარაში ნახო—კულია. ეჟმსა ყოველსა სიზმარი ესე წინაშეს: ნასიერსა და მალისა ციხესა შინა მწიგნობართა და ფარისეველთა კრებასა, რათა კრებამან მთემან არზუალითა და დანისითა კეთილ ჰქმნან ბუნტისა მის მეთაურთა ქვეყნისა პირისაგან აღმოფხვრო.

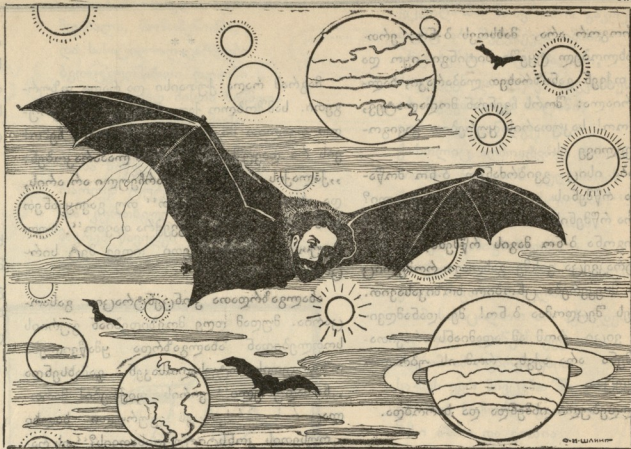
თათარხანი ორ გზის ნახო—პირველი ფრად კარგია, ხოლო მეორე კული. ეჟმსა მის პირველ დასაზმრებისასა იხილო სასახლე წაღკოტითა და გარემითა, აღსაესე ტურფა მანდილოსან-მანოეფანთავან გარემოკული... და, ხი... ტუჟი, და მეჯლისინი, სმანი, ჰემანი, სერანი და მიცინი. . ხოლო ეჟმსა მეორე გზის სელისასა ავად ავიხდეს, რამეთუ თანა მესცხედრესა შენსა წარგიტაცებდინ და შთაბრძნვის მის გარემსა შინა.

იასონი ნახო—ავია: ოდეს იხილო სხილველი ესე გლოდე შთაგდებად საპყრობილესა მას ცაგვირისასა და თვისა ერთსა და ნახევარსა ჯდომასა შინაერემისსა, ხოლო შემდეგად მიქცევის სატახტო ქალაქად ქუთაისად და გზასა მას ზედად შიშისა, ბუბურისა წყაროთ მწვანებელთა ქენჯენსა მზავსად წამებულისა აქქისა და რგოლთასა.

გრამიტიონი ნახო—ავია: შემდგომად ამა სიზმრისა ხილვისა, მგდკოჟონ ვითარცა მოხუცი იგი ოჟან და სასახლესა შინა წყებლითა წვირილითა, ივარჯიშონ ტანსა ზედან შენსა მწუბურისა ეჟმად, ვიდრე ცისკრისა მეცხრე ეჟმამდე. ანუ შარბა თველიობითა და ტბილითა აღქმანდრო ულისათა შთაგებრიონ ვითარცა ცასტანგი.

თათარი ნახო—ფრადი—კარგია. სიზმრისა ამის შემდეგ თინიერ ყოველგვარი სსა წყაროსა შემოსავლისა უღვევლ გჟონდეს კეთილი ცხოვრებისანი და ბედნიერ იყო ქვეყნასა ზედა.

გიორგი ნახო ავია: სიზმრისა ამის შემდეგ ოფლითა დვარეულითა ღვეწოდე ჩინთა და ჯილდოთათვის, ბოქაულობისა მის მოპოვებად; არა ზოგივედ საშუალებათა სხეთა და სხეთა და წინააღმდეგ ცდათა ორკუთა ვერა ეწიო ზრახვისა გულითა შენისსა.

ესე ნიღვან მისეუდ მსოფლიოსად

სამყაროს პოეტი.

მ გ ლ ს ა ნ ი .

„მსოფლიო სიერე უსაზღვრო, მწელ-ცივი, ეფორიფანი, სადაც მიმოვლენ ღლიათა ურცხვნი ვარსკვლავთა გროვანი;

მსოფლიო სიერე, რომელსაც არ უნანს დასაღიერი, რომელსაც მიწედა მხოლოდლა კაცის გონება ძლიერი;

მსოფლიო სიერე; დაიდი, თვალთავან განუზომელი უბრალო, მომაკვდეათავის უცხო და მიუწოდამელი.

აი პოეტთა სამშობლო და რე ზღმადრენისა!!! პარტიეს შიგან მოკურნხვა მხოლოთ „რომანგეს“ შეენისა.

თორემ აზრს განუზომელსა, დაიდი უნდა არეცა! მს ეფიწროვოს, ემტროს თუნდა სამშობლო მხარეცა.

მაშ ფრთა გაშალე ოცნებავ! გაჭყეფე ცისა კამარა... კმარა ის მხსვერბლი, ქართველმა რაც ნიჭი დასამარა.

გფრინდი, მოსწყდი ქვეყანას, შეიქერ დაიდი არეს მხოლოდ იქ ხნავ ყველფეერს საამოს, ვასხარესა“

ესე იმღერდა მგოსანი ვარსკვლავთა შორის მცურავი... ქვეყნისგან განაწყინები, მისი მონამღურავი,

პირს ციურთა გლომა მომზობდელ მანგებოანი, ისმოდა იმა სიერეში კეთილი ბარაქიანი.

ცისა მნაოთხნი შორსცხოზით მს მიუღვედბდენ სმენასავრებზე უკვირდათ ესე ფრინველი რა მიევირნა ზენასა;

ნებტუნე შორით უჭერტდა სმენა არ ჰქონდა ხმებისა შემურდა ბედნიერება ახლო მდგომარე მებისა.

წყეული ხარიპარია, ცისკრისა მახარობელი, სულ ახლო იდგა ესმოდა „პოეტის“ მონათბობელი..

იუბიტერი, ნაილის გვირგვინით პირ მიმკინარო ხედვიდის, ურანი ვაცივებული

შორიდგან ვაღმუნხვედის. მეს სხივი ვასწერებოჯა, მთვარის მოსინადა; არარა; მიწუქ ხარობდა გულგაშლით ასეთი შევიდის ამარა,

მისი თვედ მსოფლიოსად

უცხო ციური ფრინველი თამაშით ჰკვეთის ეფერისა: ლექსსა იტკოდის მზეთათვის ნასესხებია თუ ზეპირსა. ხან დიფერენებს საზინლად ვით ჯოჯოხეთის ძაღლები, ნათელსა სახეს შვისასა მისივე დაჰფარავს ხალეობი. ხან წყნარათ ჩაარაკობებს, ხან—იფურთხება მყროლათა... უცებ გამოჩნდა ეშმაკი „პოეტის“ ხათაბალათა. ხელი წააფილა ყურებში ღამუზას გამგონებულსა და წარუშწარა მოლოხნა დიდებულ მნათობთ კრებულსა. დღეს ის უფრო მგოსანი, „ნიშადურს“ შიგან მღერალი კვალად ამშვენებს სამშობლოს როგორც „ქართიელი“ მწერალი.

ეშმაკი.

ვეყო და თუ ამისთანა საჯაყი კაცებია ნახავ რავე ვამავებული მოძულძულტებდნ ქუთისილდვან.

— შაქარი შენ პირს! მშვილობით.

აჟღუ.

სცენა ფოთის ბულვარში

სოფლიდან ჩამოსული გურული ფოთის ბულვარში შიორე გურულს გადაეყარა.
— გამარჯობა შენი ეფერებე!
— გაგიმარჯოს ივანეს...
— რა ანბავი ჩამოგვიტანე ფერემ?
— ყოლიდერი კი ძამია! ჩვენში დღეუტატებთ სულ სოციალ-დემოკრატები გავშაზუნეთ.
— ყოჩაღ თქვენ ბიჭობას მარა ჩვენ კი წაგხდით ძამია!

— რავე ბიჭო?
— რავე და დაგვესიენ ძმავო: ბურჯევა უპრავისტები, გალი ფედერალისტები, მეგრულ ნაციონალისტები, ბულვარის შოგინისტები ბიუროკრატ სისხლისტები და იმათი ძმა ბიჭები, დაგვესიენ დგაყვანეს: ნიკოი და იონაი,
— ვაი წახვითი! და მერე რას მეთხოვენ მგერი იქანია?
— ეფდვე! რაფერ კითხულობ თუ იცი? რას მეთხოვენ და კონსტიტუციას კოლხ და ბრუციანს.
— თუ რომ არ მისცეს და თავში მისცხეს?
— მაშინ ენაზე კბილს დააქერენ შავ რაზმდებთან ხელს მოაწერენ.

ეჭმა — თქვენ ან შეკილიათ ცუდი ზირობე-ბის ატანა.

ავადმყოფი—შე თქტომხრისტი ვარ.

ასალი აბები

როგორც „დიელი მიელს“ ატკობინებენ ბერლინიდან, ი. ნავაშიძის ფელეტონების გამოცემის უფლება ტორობით „ბროკ-გაუზის და ეფორნის“ გამომცემელ აზნაგობას დარჩენია.

იბეჭდება და აბლო მომავალში გამოვა შესანიშნავი თხზულება დანიელ ბიჯე-შვილის „სტრანეიკები“ წიგნის შინაარსი უშაბერესად მეცნიერულია: 1) კულტურა და სტრანეიკები; 2) სტრანეიკთა ეკონომური მდგომარეობა და გამდიდრების საშუალება; 3) ზნობრივი ავლადიდება აფხაზური სტრანეიკებისა; 4) გადაცმული სტრანეიკები სამეგრელოს სოფლებში; 5) სარწმუნოებრივი საციხის სტრანეიკთა შორის; 6) ქრისტიანი თუ მაჰმადიანი სტრანეიკები, და სხვ. და სხვ. წიგნი დასურათებული იქნება.

ტრამეის საზოგადოება 27 დღის იუბილეის იხდის, რადგან ამ ხნის განმავლობაში ვაგონს არაფერ გუჟყუტვითა.

თფილისის ქალაქის გამგეობას საგანგებო კრებაზე დაუდგენია: ხელშეკრულობის დარღვევის დროს ტრამეის საზოგადოებას ჯარიმის მაგიერ მავიკრთავს კიდევ 50 უფასო ბილეთი და თანამათ ქრისტეს მოძღვრებისა და ურიდეს მოყვასთა თვისთა.

ამ ბოლო დროს ქალაქში ქორები გავრცელეს, თითქო ქართველ ქველ მოქმედთა სტიპენდიები მარალო არგობდეს უფრო გაქრებულსა და ხელ-მოკლეს, ხმების უსაფუძვლობაში ეჭვის შეტანა მტრია.

ქართველთა შორის წერა-კითხვის დამანელბელ საზოგადოებს გადაუწყვეტია თავისი ხარჯით გახსნას საქართველოსა და სასაქთის სხვა და სხვა ადგილებში ორი სკოლა და სამი სამკითხველო, თანხის გასაძლიერებლთა განზრახული საწყევრო გადასახდის ვალიდება.

გამოცანა ფოთისათვის

ზიარევა.
ულვაშ ბზიკა, ტან წერწიტი ბოროტე და გაიფერა, ძლიერ ჟუვერს ჯღაჩის დეკა და უპრალთა ხალხის ქერა, კატასავით თვალდებს ხუჭკეს უჩატაკაში იცნობს ყველა მქაჩრხნებს ლურჯი-ლურჯი ას-ასები გამოსწყველა.

ქორე.
ტან-ახმახი ბუმბერაზი, ობერია, ხალხის მტერი არჩვენებზე ვინც იბრავეა ააღინა ზურგზე მტერი.

ქსაშე;
„აბლკატე“ ჩინებული კატას უფეს ულვაშ-თავი „ქართველთათვის“ იტანჯება, თუც ვააპრო მრავალს ტყავი.

წარღობი მუშაკისადმი

ძმაო ეშმაკო!
მე რომ შენი ამავეთ ვიცი, ალბათ ეს ჩვენი სიბრც ვენახვება როდისმე, თუ არ გინახავს, ძმაო, დიდი სანახაობა და გლეხთა სიყმეს გეფიცები. ასეთი ნაშრომი

კ.ფ.

ხულიგანობა ვგონებ კიშინევს აქეთ მხოლოდ ქ. ოზურგეთში თუ მოიპოვება. როგორც ჩქ, ისე აქაც მათი უფლებები განუყოფელია. სოფელი ჩვენი დიდია და სამკალიცი მრავალი უნდა ითქვას ღვთის წინაშე, რომ ისინი ჩინებულით ასრულებენ თავიანთ კროლს და ამ 1800 კომლის სათაე მოისურვებენ იქით გამოაბამენ ყურს.

ნაჩინიკმა რომ ვგვიძიკეთ: სტრანეიკები თქვენი მფარველი ანგელოზები იქნებიან და უთუოთ უნდა ვაიხინოთო ხალხი უარზე იდგა, მაგრამ აი განდენ ჩვენი ხულიგანები და ხალხსაც გამოაბეს ყური ნაჩინიკისაკენ. ახლა ოთხი სტრანეიკი გვეყავს.

დრამის ფულზედაც ხომ დიდი შრომა ვასწრეს ჩვენმა პატრონებმა და მოვიგო ადგილობრივი მოძღვრების გული, მაგრამ ამ შემთხვევაში შრომამ ამათ ჩაუარა.

მქედლიმე და ჯუღელი კი დარჩა მადლიერი შრომისათვის, მაგრამ არა ფულიისათვის. მასრის უფროსმაც ბევრი ურჩია ხალხს: „ეს არ არის ქრისტიანული საქმეო“, მაგრამ ახლანდელ დროში ვინ ასრულებს ქრისტიანულ საქმეს გარდა პოლიციისა?

ჩვენს ინტელიგენტებს, ძმაო ეშმაკო, ყოველი თვალთახედვის წერტილიდან დავლა დეკა, მხოლოდ რაიკა შეეხება სიერში ღვინის წუწნას, აქ საუბოხო დანხელოვნებას იჩენენ. მაგალითად ერთი გაფხეკილი სამკითხელო არ მოგვეძევა, თუმცა სტატისტიკურათ გამოანგარიშებულთა, რომ თუ ჩვენი ინტელიგენტები ერთ კვირას ღვინოს აიკრძალავენ და ფულთა აქცენენ, ეს თანხა მიულ წელიწადს შეინახავს სამკითხელოს.

ერთი სიტყვით, ამხანაგო, თუმცა მდიდარია ჩვენი სოფელი მოსავლით და მკვება. ხულიგანებით, მაგრამ ნამდვილი კაცებით ერთობა დარბიბა. ლაგერტი ჯუღელის შეხებზე ამ გზობით არაფერსა გწერ, თორემ ბევრს კი ორინდელ, ერთხელ ვებტანგვართ ვადარებოთ რომ მისდა—მენავეს და ვინდა თუ არა ამ მოზღვევებულ წყალში დამხარჩეო. მენივმ არ აუსრულა კანონიერი თხოვნა, რადგან მაშინ თითონაც უნდა დამხარჩეოლიყო და გაჯარებულმა ლაგერტში ჯერ რასაკვირველია ნავის თოკი ვასქრა და ნავი წყალს ვაატანა; მერტ ბევრი სღია მენავეს დსასარიტებლათ, მაგრამ ვერ დაწეოა. ახლა გავთავითო ძმაო, ავტო ოღვის ორი სათაი სრულდება და ამდროს შეიძლება ჩვენმა მკცველმა ანგელოზებმა^{*} მხოლოდრონ, როგორც ჩვეულება აქეთ ხოლომე.

დრ. ჩამოსული.

დუმისაკენ.

ა რ ჩ ე ე ნ ბ ი.

(„ისარის“ სააგენტო)

წაღევანდელი არჩევნები განსაკუთრებული ყურადღებას დირსას. ხალხი „კონსტრუქციისურ ბლაუზების“ საშოლათთ ჰგარკავს და არჩევნებს ტუღ-კრალათ ეკადებ; ეს უმთავრესად იმათ არის გამოწვეული, რომ განახარა ჰქვეყნებს და კერძოთ საქართველოს დაუტრეტების რიგეკი შეუმდგრეს. ხალხმა გამოადგამის.

გორი. თამამათ შეეკადა ვსთქვათ, რომ საქართველოს გვარაშეიღობას იფიქრებს. გორის არჩევნები ცნახლად მკაცრითა ერთნუფი გრძობას გაცემებისას. ხალხმა აირჩია სულ კეთად შობადი გვარის-შეიღობა: თავ. ბაგრატიონ-ღვითთაშეიღად; თავ. აპარეკობა; თავ. გ. გეზირთაშეიღად; თავ. გ. დ. გეზირთაშეიღად; თავ. ერისთავი; ეიფშიქ და ზაადაშეიღად. თათქმისა უფუღანი „ჭეშმარიტი“ ქართველები არან.

ეს არჩევნები კიდევ ერთხელ გავხვებუნს, რომ ქართლსი გლეხკაცებამ ხელდა ადო სივ.

დემოკრატებს და „ადგილობრავ სოციალისტთა“ პარტიისადა ჰქვს მიდრეკილება.

ლოთი. ამხუ უკეთესი დამორცხება შეუძლებელია! მიუხედავთ იმისა, რომ „ადგილობრავი სოციალისტური პარტია“ ბოიკოტს უტხალებს დუმის ჩხირეკელისას, მაინც კავარგავ ერთგუნელამა იმ. მართლდა სმა იფინის კანონს დაბად ხალხს თითქმის სულ წართვა არჩევნების უფლებას, მაგრამ ნიკოლაფისა და შეუნავისასხედა მასინგ გამწწინებული გამთივად არჩევნებიან. ასეთი დაარცხება სწორეთ იშვათას ისტორიამა.

მარტვილი. გლათას რწმუნებულებმა აირჩიეს ორი კავი ორთუე სივ. დემოკრატო. წერღლმა მემკმელებმა აირჩიეს ერთი სივ. დემოკრატო; ს. დ. სიხნუღათ ვას ქვეყან, ხოლო ხალხი სასოწარკვეთილბამა ჩავარდნილი. რთგორც პარეკელისა და შეიფრსათობროსკასკან, ისე შესამასკანგარაფერი გამოვთა

ჭეშმარიტ რუსთა კრება.

ქუთაისი. ქართველ მამულაშეიღობა არჩევნები ჩინებულათ დასრულდა. აირჩიეს: თავ. ღვით ნიყარაქ; თავ. ვიქტორ ჩიყარაქ; თავ. ვე. მიქელაქ; თავ. თანტ. ერისთავი. სულ კეთადშობილანი. სივ. ცნოვად დემოკრატები ცააშეკეს.

ქადაქას არჩევნებზე დღის გაკვრებით სივ. დემოკრატებმა გამარჯვეს. „ეს გამარჯვება, ჩვენ დარწმუნებულნი ვართ დღითა არ. გახანგრეს სივ. დემოკრატებს; ვინაიდან წახლედ არჩევნებზე სივ. დემოკრატებმა 5x5 სმა მიადეს, ხსდა კი 1871. *) ამხუ მეტო და ჰქეითობა პარტიისა იოვღად შეუძლებელია.

მუშათა შრონის.

რეაქტია ყველაზე უფრო ჩვენ დაგვატყდა თავს დღისდა და პარტია ხელზე ანუ ოჯახში მოსამსახურეებს. ზოგიერთ ქალ-

*) „ისარის“ განათლებული ავტორი ვერ მიმხლარა, რომ სპირი ინების კანონმა სოც. დემოკრატ პარტიელებს უფლება შეაკვეცა და მიუკვარეული „ქართველი პროკურესტები“ კი თითქმის ხელ უწლებლად დასტოვა. ალბათ ამის მისახედრათაც მივიტ საკბოა.

ბატონებს ისე განუვითარდათ წერვების მოწყობილობა, რომ დღეში თითო მოსამსახურეს ეკლიან. ეს კიდევ არაფერია, მაგრამ ხათაბლა ისაა, რომ იმ საქმეს, რომელსაც წინათ სამი-ოთხი ხელი აკეთებდა, ახლა ერთს აყრიან თანზე და გინდა არ გინდა მიიტუნდა ასასულა.

ჩვენ ძველთა კავშირიც გვეონდა, ფულსაც ვაგროვებდით, მოწინავე ამხანაგბიც გვყავდა. მაგრამ ყველანი ე. ი. კავშირი, მოწინავე ამხანაგები და ფულები დანაზე წაიღიდნ ხაზინებთან ერთად სახაფხულთა და შერეულ აღარ გვინახავს.

იი ეს ჩვენი უმეტესობა კარგათ შეიტყვეს ხაზინებმა და მოკვიმატეს მუხრუჭი. ევ, მფისა და წყველების არ იყოს, როცა ერთად ვიყავით ადგილთა ვერაინი გავეტყნდა, ახლა-კი დაბნეულ ჯოგით თათავის გზით მისავალს ყველა მდიდრულთა გვეტყნა და გვეტყნეს.

ერთმა ქალბატონმა მგონი სამხლავარ გათვითან გამოიწერა მოსამსახურე, რადგან ადგილობრივმა არავინ არ ინება მისი ლანძღვის სავანი გამოხდაროცა.

მეფიავლურ პატარა მამოკა.

პროვინცია

ხილისთავი. 14—15—19 ენკენისთე. სამ დღეში სამჯერ ვახორიკეს ჩვენი „ბაზარი“. პირველთა დაიქირეს შვიდი კაცი და განათავისუფლეს შვიდი, მეორეჯერ დაიქირეს ექვსი და განათავისუფლეს ამდენივე. მესამეჯერ დაიქირეს კიდევ შვიდი კაცი. ნათქვამია: „ყოველთვის კოკა წყალს არ მოიტანსო“ და ერთმა დაქვერლთავანმა გატყვეა ამჯობინა. ამაზე გაწყრა გატყველთა მგბი და იოსებზე ხილისთავლეს უცხლი და დაურბეკია ახირებულთა კია კაცმა რომ გასწავლეს შემეხვევა. სტრანეცმა კაცი დაიქირა, კაცი სტრანეცს გაეცკა—რა უზაშია თუ ღმერთი გწამს ხილისთავის ვაჭრები?

ლუგუბასიბირლი.

ონი. თუ კი ჯინაიშის სამკითხველო ორჯულ მოიხსენიეთ ონის სამკითხველომ რაღა დაშავა? მაგრამ ვირთხები ვერ მოგწერდნენ და სხვა არავინ დადს შიგ ავტრ ერთი წლითი დაიქნება. იმ მიჯ ქალთა სკოლა-ც კარ-გამოკეტულია არც ხელსაქმე, არც სხვა გავვეთილია.

ილი ჯინაიში. აქ შესდგა „ქუშმა-რიტ ქართველთა წრე. კნიაზი ნიკო, (თა-

ვმჯავამარე წრისა) წინეთ დიდის ლობივრებით ვლოდებოდა ს. დ. პარტიას, მაგრამ მას შემდეგ, რაც ჩვენებურმა დეპუტატებმა მთავრობის წინააღმდეგ შეთქმულობა გამართეს და უმეტეს მას შემდეგ, რაც სოც. დემოკრატებმა ილია ჭავჭავაძე მოკლეს. (ასე იცის ხოლმე კნიაზმა ნიკომ ლაპარაკი) თავადმა ძლიერ შეიტყულა ისინი. კნიაზი გიორგი ძლიერ დააწინაურა რეაქციამ, თორემ განვითარებული კუქის საქმე ვაგლობათ იყო. რაკი წითელ შვილთან დღენამ ვერც რიგით ვერ გამოიღო ნაყოფი, ახლა ისევ სამშობლოს

არჩვენებზე წახასლველი.

დაღებუნდა. ბ—ნი ივლიანე წინეთ მწერალი იყო და ოპერაციის შემდეგ ბოქავლობასაც გაიკრავს ვგანბნ. მწერალი იოსანი და იგრეთეე ანტონი წრემი დიდი როლს არ თამაშობენ და ჩვენც მხოლოდ ისტორიის გულისათვის მოვიხსენიებთ. ჯგუფის ღვაწლი არც ჯერ-ჯერობით არის უმნიშვნელი, მაგრამ ახლო მომავალში დიდ ემიგრაციას გამოიწვევს.

კირა

ლენგუმი. თავად-ზნაურთა კრებამ შინაგან საქმეთა მინისტრს დებეშით სთხოვა, რომ მესამე სახელმწიფო სათათბიროში საკუთარის დებუტატის გავზავნის უფლება მისცენ ლენგუმის თავად ზნაურობას. სადებუტატო პირები ამვე კრებაზე დაასახლეს; თავ. ოთარ დადემკელიანი ახ. ბექტორა ყრუაშვილი. პოლიტიკურთა პირველი—სოციალ-დემოკრატია,

მეორე-კი უფრო მემარცხენე-სოციალ-დემოკრატია, ენათოთ-რომელიც გამიარავებს. ორივე კანდიდატს მძთავირი პარტია ჰყავს ლენგუმში, მაგრამ უწინარეს ყოვლისა საქმე იმაშია: დაავამოცილოვებს მთავრობა ლენგუმელ „ზუბრების“ თხოვნას თუ არ.

ბათუმი. „შურდულის“ მეორე ნომერი იყო განცხადებთ ვითომც ბათუმის უმუშევართა საბჭოს დაკარგვლეს წარმადგენელი. მაკვირვებს თუ რამ აიძულა კორესპონდენტი, რომ ასეთი ყოველივე სინარტოს მოკლებული ტყუილები * შეთხზა და გავთების გვერდზე გაქნია, ჩვენ უმუშევართა საბჭოს წევრნი (რიცხვით ცხრა და მეშები 150 კაცი) პრატესტს ჰუცხადებთ აღნიშნულ კორესპონდენტს.

თანაბრადობის წირილი.

მაშა მასიკა!

გამოთქმელა მწესრება მომაყენა და სოსოწვევითღებ. ში მამჯად რთვესცე წაეიკითხე „მურადღის“ № 3-ში მოთავსებული წერბია, რომელღე ფოსტას მოხელე ნორდკანის წერილების გასწისის სუჰალებით გაუკთვაღვან მოდღეღელი წერაღს ტწწრღს და მასთან იმ ოხღა ხეთ მზეუს გვეთსებულღ რეჟეჟეჟია, რომელღეღ ვამოტატანს ჩემღა ცაღ-მოსცემთო კოგეუს გასუჰეგათო. მე სიმარღელე უღღა მოტაცსუნო, მჰაღო, ძღღანთი გავმიღრღღა რაგერღ ღაგეჟართა ეს თქვენსათან გამოცღღად მწწრღს, მაგრამ სომ გავკოღანთ მჰეო „კაცმა ჭარი მღღაო, მაგრამ ჭარმა თაღე არ დამღღაღა“. დღღამჩენათ სთქქელე ზე ცოგეღს შუაღს იმის მერტ, რომ მოთმინება მოჭინითი და ვეგეღღართღ ღმეროს რომ მოღათ არ დღღაღეღუთი კაღი და უოგეღეღე შენა სომოქმღღარღა საქქარღს გამომჰკარღღავღ; ეს კი სნსაღღა ღმწწრღს.

თქვენი ერთგული მამა ოკიზა.

წირილი ღადამიშის მიმართ.

ბატონო რეაქტორო!
ჩვენ, შირაქის გაცასახლებული მითუღ-მოხეგეები, უღრემეს მადღობას გუცხადებთ ახადო მთავის „მაღალრ-ადგეატცს“ გ—ღუ—რს, რომელმაც არ დაიშურა ჩვენი უკანასკნელი ღვეგას და შეგეგარღა: „სქქეს გ—

* საშუალობა ჩვენთვის თუ კორესპონდენტმა მართლა „სინარტოს მოკლებული ტყუილი“ ცნობა მოგაწოდდა. რედაქცია უფრო მდღღიერი იქნებოდა „ტყუილს მოკლებული მართალი ცნობით“.

გაუგუებთო! მას შემდეგ, რაც თულები მოგვარდა როგორც თქვენ მისე წინასწარმეტყველი არ განახლო, ისე ჩვენ იმისთვის თაღლი არ მოგვიარაგს. ახლაც გვაგუენ, მანდათიანისში პოლისის, დღორაში, გუგუეუბია ბინა და უთხოვთ ეს პატარა ლექსი ჩვენის მისრთ მართვით. ჟერ ჟერობით ეს აგზაროს.

რაც მავლითარს გამოსცხვო, გუკობით ცხოვრთ მადლას შევრას, ძალისგ გზობაძიქმე სხვა ჰნგვზე მთგუეე მდარას. ეგ შენი ,,კობილი“ დილინი გვიშავსეფს ყურთას ამტარისი სარგებლობა დროთა მრწნეთათა და ყვარეშიუბე ენას. შირაქელ მითაუ-მისხვეებს ტუფი დავკავარე მთაღვას ეობლზე თუნიობით გვართმედეა არსებობს დასწავათა.

იგდევ ამ გზათა ჟერ შეხვედ სასურველ უბლის წყარას; მავრამ რა გულაშარავს შეისავით გაიძვევას.

წიწავა.

ბატონო რედაქტორ!

გთხოვთ უმოწინაღობა გავაგნებლით თქვენ ჰატორეუქმულ ჟურნალში, რომ მე გაიარე სრულბიძე არ ვარ იმ ლექსის დამწერთ, რის მუდღიც იყო მოხასყესუბი ,,შურდღუღაშ“ წარსულ გვიარას 16 სექტემბერს ჭიათურის სახმტარების შესახებ *).

დაგრებთ თქვენი პატივისმცემელი გიორგი ნუ-ტუბიძე.

„შუშაჩის მთარასის“ ფრლბა.

მითითება. შაბ-ილიერს. თქვენი ლექსი „ღვიმეის მონასტრის გაშარცვის“ ზამო არ დაიბეჭდებია, ეს იმიტომ კი არა, თითქმის ჩვენ მომზარე ვიყით ასეთი მოქმედებისა, არამედ იმიტომ, რომ ჩვენ მომზარე არა ვართ თქვენი პოეტური ნიჭისა.

„სალიაკი თითით ანიშნა ერთმა და შემდეგ თვლილ ანაკურთ ცაში შემდეგ „ზაზამო“ მათ მაიასხა და შეირბინენ შათ მონასტერში“.

ეს ნიმუშიც საკმარისია, ჩვენ ლიერ მანდობაგლი ვინცნობლით, თქვენ რომ პროზათ მოგაქვართ ეს ამბავი. ამასთანავე თუ თქვენი სურვილიც იქნება ამ ლექსს „ნიშაურში“ გადასცემთ. იქ ყველაფერს ბეჭდდვენ.

* რედაქცია აძღვეს მოწმობას ბ.ნ. გიორგი ნუტუბიძის, რომ მას არ დაუწერია აღნიშნული ლექსი, თუმცა წერა არ სწონია.

ბალაშ ზ. ინ-ღანს. სამწუხაროთ თქვენი ლექსის ბოლო პი დაიბეჭდებია, რადგან შეტის მეტათ სუსტიცა, ეს მჭეის სტრი ონი;

ენაზე სიმზარში მღვდელი მღვდლო ტაძარსა შინა, ხელდაწერობლიც, წყნარი, მშვიდი იღვა ლფის წინა,

კით თითი თოვლი მას გაძლი თამ მზერება ეფინა, და იბაკო იმის ცრემლებს ეფელბინა.

რას ლოცულობდა გულმოდგინე ნეტვე მოძღვარი, და რას ნიშნავდა მის თვალზეზე კრემლისა დღე-ღამე?

გვიარიათ, მავრამ ქვევით კი თქვენ თითონ მოგვცხენებთ, საკმე როგორც არს.

ბარკილას. თქვენი ლექსი ბოკაული მბარაბის სიმღერა არ დაიბეჭდებია. არც ლექსი ვარა და არც შინაარსი.

დ. ლ-შარ. თქვენი ნათარგმნი ლექსი „ვიარს ცაცო გაიაროლუ“ ვერ დაიბეჭდებია, რადგან ამის შემდეგ ჩვენს რედაქტორს სად გასართობინ ძნელი საექმელია.

დაბუსანდელი პაგრომშინკები.

დ. ხონი. უბედურს, მოგვხსენებთ, რომ ამ უკანასკნელ ხანებში პოეტების რიგები ძალიან გამარკვლდა. ალბათ გუგუნაზე არ კვირდებართ. ჩვენ დარწმუნებულ ვართ, რომ ეწლამ თქვენ თვეითონ უარს იტყვით ამ ლექსის დაბეჭდვაზე:

„უპრაღლიათში მეც ვარ ხონის ბანის თაილი სავეუდურთო არ გამოცენია თფილისის გოსუდარისკენნი ბანკიო, ყველგან გავითქვი სახელი მომწრებელი კაცისა არვეულობის დროს შემობეჭდა ათას ზუთასი ბანკისთ და სხვა.

ფოთი. გრილს—ეხლა ყველა ქალაქების ბოკაულები ერთობაზე მღიროან, ამიტომ არც „ფოთელ ბოკაულებს სიღღრამა“ მაინც და მინც საინტერესეს წმადრც ლექსი. ამიტომ არ ვებეჭდვთ.

აგენტების საყურადღებო!

ერთხელ და უკანასკნელათ მოგვარებთ ჩვენ აგენტებს, რომ საჭიროა ანგარბიის ჟოგველ კვირბამი გავწორებთ. ანგარ მის გვაგნაგნის დროს დაწვრილებით დაწინიან კურნადლის ნოქერი, რამდენი გავიდა და რამდენი დარწხ. დაწმენილი ნომრები დროებით უკლებლივ უნდა შენახულ იქნეს. „შუშაჩის მთარასი“ აგენტებს 7 კ. ეთობდა. ფული ამ დადრგისთ გამოგვხანავს:

თიფლის, ტიოგრაფია ტ-ვა ტრუდ. მიხ. ნი-ლოვსკი პრ. № 65. ძღა ჟურნალა.

რედქტორ-გამომცემელი თ. ბოლქვაძე.

ყოველდღიური საზოგადოებრივი და სალიტერატურო გაზეთი

რეზენი გზა

გამოდის თფილისში 1907 წლის 1 ენკენისთვიდან

მიიღება ხელის მოწერა როგორც ქალაქში, ისე ქალაქ გარეთ.

გაზეთის ფასი: ერთი წლით 7 მან., ნახევარი წლით 4 მან., ერთი თვით ქალაქ გარეთ 90 კაპიკი.

დასაბეჭდათ გამოგზავნილი წერილები სუფთათ უნდა იყოს დაწვრილი ერთ გვერდზე.

ხელმოწერილი წერილები არ დაიბეჭდება. დაბეჭდავ მკირე წერილებს და კორესპონდენტებს რედაქცია არ ინახავს. ერთი თვით ინახება მხოლოდ ვრცელი წერილები. წერილობითი ცნობებისთვის საჭიროა საფოსტო მარკები. პირადათ მოლაპარაკება რედაქციასთან შეიძლება დილის 12 საათიდან ნაშუადღევს 2 საათამდე. კვირა-უქმობით დილის 11-დან 12 საათამდე.

კრედაციის დროებითი კანტორის სოკაანის სტამბაში მაღათმ-ვის კონსულაზო.

განცხადების ფასი: პირველ გვერდზე სტ. პეტროს 15 კ., მეოთხეზე 10 კაპ.

ფოსტის ადრესი: თიფლის რედაქცია „Члени Гза“.